

Var Git Gönül Yine Aşk İle Sev

– kul mehmet · 05 Eylül 2013

Aşkın ızdıraplarını anlamını ayrı kalan terk edilen bilir
Ah bu adaletsizlik ki yürekleri tarumar eder yaşayan bilir
Mutluluğun girdabı olur mutsuzluğun girdabı, ah o an sanki ölünür
Çeken bilir terk edilmenin acısını, olur dünyası kordan alev yanan bilir
Mantığa gönlüne hükmedemeyen akıl ruh silinir
Vicdanın gözlerine sanki kezzap dökülür

Ümitler elemeler kapkara bir rüya selini düşer, bunu yaşayan sürünür
Kanla gözyaşı yıkanır, iradenin düşüncenin ızdırabın da,
hoyratça terk edilmenin musalla taşında yatan bilir.
Ölümün soğuk yüzü gibi her gün ölümü tadan
hisseden bilir yaşar ayrılığın, kabir azabında çeken bilir.
Ayrılığın basıncını göğsünü çatlatacak bir tazyikle kalbine hücum eder
aşkı yaşayan ama mutluluğu tam yaşar iken terk edilen bilir

Var git gönül, yine aşk ile sev o yâri
O seni sevmezse de senin gibi,
Duyguların duygularına dil olsun
Dillerin dilsiz diline dil olsun
Yolsuz yoluna aşkın, cennetin yamaçlarında yol olsun
Dudakların, aşksız dudaklarına aşkın badesini sunsun
İçsin kana kana yana yana
Sözlerin, sözsüzlüğüne hece olsun
Dudakların, aşksız dudaklarına aşkın zevkini sunan abidesi olsun.
Duygusuzluğu, senin duygunla duygu olunca yol olunca, aşka
Açılır aşkın kapısı, dudakları ile dili ile mısraları ile
Aşkın can bekçisi ol
Bil ki senin aşkın o bahçedir
Bekçisi ol ki, bahçeyi sahipsiz sanmasınlar

Aşkın ile o yâre gölge ol
Ne kadar sertte olsa o yar
Aşkın güllerini sinesinde açtırandır
Aşkın nuru, nurlu içi ile önüne gönlüne, gönlünü açandır
Yeniden bir el değmiş gibi gönlüne, aşkın neşesi saçılır

Abı hayatın aşk ile akışını görürsün aşka özgürlük verirsen
Şekil vermez isen sadece aşkın ırmağının akışına kendini kaptırırsan
Bir gün sen şeker olursun o sana ayak
Bir gün o sana şeker olur sen olursun ona ayak
Bil ki deniz balıklara içinde yaşadıkları için denizdir onlara
Karada yaşayanlar denizde yaşarsa o deniz ölümdür onlara

Mutluluğun rüzgâr gecikti mi insanlar
Allaha yalvarmaya başlar
Rüzgâr gelince
Rüzgârı göndereni unuturlar
Yalvarmanın anlamını yitirirler
Her hareket ettirenin bir hareket ettiricisi vardır
Birden canla hareket eder can var lakin sen o canı göremezsün
Anlamak istersen gönül gözünle aşk ile bak
Bak ta canı anla öyle aşkı o yâri sev.

O yâre kendi gözünle bakma aşkın gözü ile bak
Kendi öz gözünü yum da aşkın gözü ile bak
Gözün yerine ona âşık olan gönül gözünle bak
Aşkın özünden tart ondan bir göz al öyle bak sev
Bak ta usanmadan aşkın alevi ile sev

Bil ki Rahman der ki: kim kendisini bana verirse Kuran ile iman ile
Ben onun elide olurum gözü de olur gönlüde olurum der
Al Gönlüne Allah'ı
Al gönlüne Kuranı Resulü
Koş sarıl öyleyse o yâre

Seni senin gibi sarmazsa da, sarmasını bekle aşk ile sarmasını
Göster ona aşk ile sarılmasını, öğret ona aşkın merhamet ile kucaklamasını
O zaman canı görürsün, cananının can ile saran canını görürsün
Zorlama öğrenmeden aşkı, aşk ile sevmesini bekleme,
zorlama aşk ile seni sevmesini kırarsın o yarin gönlünü.
Aşksız kalırsın bil ki aşksızlığın yokluğu, aşkı bilmeyene kaybedene kaçırana
sopadır cefadır ızıdrap'dır.